

Nézetkülönbségek Bagdadban

Csütörtökön kezdődik az arab csúcsértekezlet

● Bagdad (MTI)

Második napja üléseznek Bagdadban az arab külügyminiszterek. Megbízásuk arra szól, hogy kidolgozzák a november 2-ára kitűzött államfői csúcsértekezlet napirendjét, és rögzítsék azokat a kereteket, amelyek alapul szolgálnak majd a határozatokhoz.

A bagdadi arab külügyminiszteri értekezlet kedden saját kebeléből határozatokat hozott az államfői csúcstalálkozó munkaakmányának megismerésére.

A bizottságban Irak, Szíria, Jordánia, Tunézia és Kuvait külügyminisztere, valamint a PFSZ politikai osztályának vezetője kapott helyet.

A csúcs az eredeti tervek szerint csütörtökön kezdődik.

Közben a bagdadi lapok a külügyminiszteri értekezleten elhangzott felszólalások közül számosat ismertettek. Ezekből kitérnek, milyen választóvonalak húzódnak az arab világban belül. A konzervatív, amerikai barát tábor képviselői nem óhajtának radikális döntéseket. A kuvaiti külügyminiszter szerint a csúcs határozatainak nem szabad Egyiptom ellen irányulnia. A szudáni külügyminiszter kijelentette, hogy „nem ítélik jöttünk” valaki felett. Az Egyesült Arab Emírségek diplomáciájának vezetője azt hangsúlyozta, hogy az arabok ellensége — Izrael — ellensége Egyiptomnak is.

Szemből a Szadatot mentő igyekezettel a demokratikus Jemen képviselője sürgette a Camp David-i alku elítélését. A libiai külügyminiszter hangsúlyozta, hogy Szadatot úgy kell kezelni, mint Izrael szövetségesét. Khaddam szíriai külügyminiszter, libiai kollégájához kapcsolódva, nagyon erőteljes hangú beszédben mutatott rá, hogy az Arab Liga 1950 óta hozott határozatait mindmáig érvényesnek kell tekinteni. Így azt is, Jeruzsálemhez.

amely előírja az Izraellel együttműködésnek az Arab Ligából való automatikus kizárását.

● Washington (MTI)

Kedden új lendülettel folytatódott az egyiptomi—izraeli különbeke-tárgyalások. Az egyiptomi vezetés nagyobb hajlandóságot mutat a meg egyezésre, mint valaha — közvetlenül azután, hogy Izrael újlag leszögezte: ragaszkodik a megszállt Ciszjordániában létesített településekhez, mint Kelet-Jeruzsálemhez.

Ünnepi előkészületek

● Moszkva (MTI)

Országsszerte jó politikai hangulatban, újabb munkasikerekkel készülnek a szovjet dolgozók a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 61. évfordulójának megünneplésére.

A tyumenyi olajmező — amely az év tavaszán egy milliárd tonna olajat adott a népgazdaságnak — 24 fűzőbrigádja teljesítette az 1978. évi tervet. Öröndes hírt közölt Nabereznije Cslnyiból is: befejező szakaszhoz érkezett a nyiznyakamszki vízi erőmű építése, megke-

dődött a Káma vízének betonmederbe terelése. Az üzembe helyezés előtti végső próbák folynak az Orenburg—Szovjetunió nyugati határa között nemzetközi összefogással épülő gáztávközpontok, legnyugatibb szakaszán. A magyar szakaszban is nevezett Ivanov—frankovszki és kárpáti területén a bogorodcsai kompresszorállomás üzemkész állapotban van.

Teljes erővel folyik az aratás és az őszi mezőgazdasági munkálatok befejezése is. Az ország egyik legfőbb gabonatermő köztársaságában, Kazahsztánban eddig 16,7 millió tonna gabonát, ezen belül 12,6 millió tonna búzát csépeltek ki.

A szovjet fővárosban járában folynak a hagyományos november 7-i katonai díszszemle és a dolgozók ünnepi felvonulásának előkészületei. Éjszakánként az egyes haderőnemek alakulatai tartanak főpróbát az idén a szokásosnál korábban bekezdített tél miatt már most, fehér lepelbe öltözött Vörös téren. Folyik a főváros főútvonalainak és központi területeinek, épületeinek, hídjainak felújítása is.

Vietnami küldöttség érkezik Moszkvába

● Hanoi (MTI)

Bensőséges hangulatú ünnepséget rendeztek kedden Hanoi-ban az előző palotában abból az alkalomból, hogy Le Duan, a VKP főtitkára és Pham Van Dong miniszterelnök vezetésével a közeli napokban vietnami párt- és kormányküldöttség utazik a Szovjetunióba, az SZKP KB, a Legfelsőbb Tanács Elnöksége és a szovjet kormány meghívására hivatalos, baráti látogatásra.

Ez lesz a legmagasabb szintű vietnami delegáció, amely a Szovjetunióba látogat.

Az élelmiszeripar és a téeszék gazdálkodásáról

(Folytatás az 1. oldalról.)

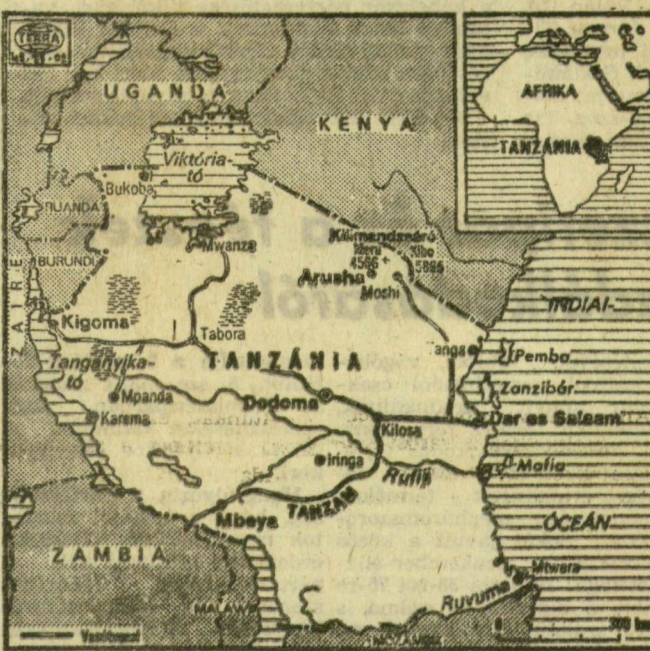
József Attila és a Tiszatáj Tsz-ben. A háztáji termelés segítése, illetve összehangolása a közös gazdálkodással továbbra is fontos termeléspolitikai feladat.

Az élelmiszeripar fejlesztésénél elsősorban azt kell figyelembe venni, hogy Csongrád megye mezőgazdasági termelését feldolgozza. Legfontosabb a konzervipar felújítása, mivel itt használták el legjobban a gépek és az épületek, ami veszélyeztetett a több mint 50 százalékos külpia értékesítését. A Paprikafeldolgozó Vállalatra vár, hogy a paprika-, zöldség- és hagymaszárítást összhangba hozza a termeléssel, a tejipar javítsa tovább a minőséget és bővítsen a választékot. A pincegazdaság fokozza a kapacitást, főleg az

üditő italok és az exportálható minőségi borok termelésében! A szalámigyártásnál nagy gondot kell fordítani a higiénia, a sá meléktermékek nagyobb tömegű feldolgozására, a sütőipar fokozza tovább a komplex gépészt, építsen új üzemeket és fejlessze a konténeres szállítást.

Valamennyi üzem szigorúan tartsa be az élelmiszer-törvényt, s a minőségi termékek gyártása érdekében növelje a műszaki színvonalat. Mindenütt fordítsanak gondot a korszerűbb anyagmozgatásra, a melléktermékek maximális feldolgozására, a gépészt és esztétikusabb csomagolásra stb. A mezőgazdaságban lehetőleg ne csökkenték a megművelt földterületet, használják föl a tudomány eredményeit a terméshozamok növelése érdekében. Növelni kell a földvásárlás és a forgalmazás szerveztségét, minél több korszerű termékkel járuljanak hozzá az exporttervek teljesítéséhez. Mivel a sok-sok tennivaló nem lehetséges emberek nélkül, egy pillanatra sem szabad megfeledkezni a jól dolgozó ipari és mezőgazdasági közösségek, a tehetséges és önzetlen vezetők erkölcsi és anyagi megbecsüléséről.

Harcok Tanzánia és Uganda határán

Ugandai katonai alakulatok kedden betörték Tanzánia területére és az ország északnyugati részén, a Viktória-tó felől nyugatra heves harcok folynak tanzániai és ugandai csapatok között. Idi Amin ugandai elnök múlt pénteken azzal vádolta a tanzániai fegyveres erőket, hogy egységeik betörték Uganda területére. A Daily Nation című nairobi lap viszont

Szakértői konferencia

● Montreux (MTI)

A Helsinkiben megtartott európai biztonsági és együttműködési értekezlet 35 résztvevő államának közreműködésével szakértői konferencia nyílt meg kedden a svájci Montreux-ban a vitás kérdések békés rendezéséről.

A tanácskozás alapját a helsinki konferencia záróokmánya képezi, amelyben a 33 európai állam, valamint az Egyesült Államok és Kanada azt az elhatározásukat juttatták kifejezésre, hogy megvizsgálják és kidolgozzák a vitás kérdések békés szabályozásának általánosan elfogadható módjait.

A KGST tizedik tagja

● Moszkva (MTI)

Moszkvában, a KGST székházában megkezdte működését a Vietnami Szocialista Köztársaság állandó KGST-képviselése. Ebből az alkalomból Nguyen Xuan Trang, a képviselői vezetőjének helyettese az APN tudósítójának adott nyilatkozatában a többi között elmondta, hogy országa milyen hathatós segítséget és támogatást kap a szocialista gazdasági közösségtől, és a maga részéről hogyan járul hozzá a szocialista gazdasági integrációhoz.

Mint elmondotta, a KGST végreható bizottságának legutóbbi, ulánbatori ülésén szűkebb körben született arról, hogy KGST-közreműködésel folytatják azokat az építkezéseket, amelyek a kínai gazdasági és műszaki segítség megszüntetése következtében leálltak. Ezzel egyidejűleg egyeztettek, hogy a testvéri országok miként vesznek részt Vietnam népgazdaságának helyreállításában és a szocialista építéshez szükséges anyagi-műszaki bázis megerősítésében.

A vietnami gazdasági szakember elmondta, hogy az első ilyen beruházás eredményeként hamarosan megépül a transzvietnami Észak—Dél vasútvonal, amely Hanoi-t köti össze Ho Si Minh-várossal. Ezenkívül szovjet közreműködésel épül Délkelet-Ázsiában egyik legnagyobb vízi erőműve, továbbá a hanoi és a haiphongi házgyár. A rézbányászatban bolgár szakemberek segítik a vietnami munkásokat, a lengyelek pedig egy házgyár felújításában működnek közre. Magyarországon a távközlési berendezések átvételének megkezdésében, az ásványi kincsek feltárásiában, valamint egy kőbányában és egy bányavár építésében nyújt segítséget Vietnammak.

A maga részéről a vietnami nép is kész hozzájárulni a szocialista közösség gazda-

Tóth Béla

Móra Ferenc betűösvényein

I.

Duka Marci létemre honnan is vehettem volna akkor a bátorságot, hogy Móra árnyékában összegyűlekezett tapasztalásaimat magamtól dobva üzem? Jó kutatók, nagy hírnépszerűséget hordják föl életem minden morzsiáját, szíjját, sírját poros rögét, s az aranysemekekből messzi világló glóriát fonnak feje köré. Örülök neki. Némi évtizedekben már nekem is úgy tűnt, elfelejtjük, ahogy írásában annyiszor megjövendölte némi félelemmel, hogyis felejtődnek el világhíres költők az évszázadok enyészetében.

Ezt tudva, szólasra nem is nyitottam a számot, hiszen én csak amolyan sóprógetó gyerek voltam Móra körül. Sosem vertem föl a port, senkinek a szemébe nem hajtottam.

Nyilvánvalóan évek vagyok, amikor emlékeim selymét eregetem, de nyugodtan meg tudtam volna úgy halni, hogy sírba viszem személyes ismeretemet, ahogy eddig is mennyi minden eltemetődt már. Közélsí vágyakozás soha nem győzött, hogy gyerekekkel választott, halálomig megmaradt példaképemről, Móráról egy nyikannásról is szóljak. Ki is lenne kíváncsi Duka Marci ismeretére? Hanem a szegediék kibányászták a budai hegyek oldalában álló magányos házikömböt, hogy elmeséljem azt a harmadikét, amit Móra körül szolgálatmal tölöttem. Most is, ha visszarévedek a három évtizedre, abban laknak legszebb emléke-

im. Fialat voltam, az is megszépíti a múltat, amit mondok, meg is történt, az meg külön megannyozza.

Ember vagyok, tévedhetek róla alkotott vélemben. Tudom, nem én vagyok az, aki őt az irodalom csillagos égén végső helyére szögezi. De szándékosan hamis fényekben nem akarom ragyogtatni, erre neki sincs szüksége, nekem pedig hazudni nincs okom.

Anyám takarítóasszonyként került az Engel-féle nyomdai műintézetbe, mindjárt 1898-ban, ahogy apám valamilyen szerencsétlenség révén, hajós léte, a Maro-ba vezetett. Ott maradtunk kiskorúak árva, éppen ötven. Négy lány, mind idősebb nálam, meg én. Persze, ahogy csöppörödtünk, sorban dologra indultunk a megélésért. Minek is mehetett a tanulatlan ember gyereke a felsővárosi Pille utcából, ha nem oda, ahová tudott. Gyári lányok. Julcsa a kenderfonó gyárba, Kati a kefégyárba, Etel paprikahasítónak állt, Terka szobalánynak ment.

Nem mondhatom, hogy kivételezett velem anyám, hogy akár egyszer is szemé ragyogásának szolgált volna, de azért, mint fiút, valami iparra akart kapadni, hogy ne legyen örökké más kezében, ahogy ő mondta, életem végeztéig. Mint legkisebbet és legidősebb gyámolra szorult, három éves koromtól elhordott magával a nyomdába. Lezsapott valami műhelyzugba, hogy kárt ne ejtsek magamban, meg máiban. Így legelső emlékeim a vastag festékszárhoz kötődnek, s a benne úrzkáló zajokhoz. Ötömpörögés a szedővasakon, fakalapáccsal zuhogás a befűk keretbe verésekor, és a kézzel hajtott nyomdázó nyíló-csukódó szájának félelmes huppanásai.

Engel-énem úgy ismert és úgy tűrt el, ahogy az udvarukba szorult kőbor kutyát. Anyám dolgozó szolgának bizonyult, aki naponta megmászott tízenyolc műhelyablakot, huszonnégy gázlámpát és főlámpát nyolc terem, és közben a gazdáknak is kimosott.

Apámat nem ismertem. Egy fénykép nem maradt utána. Anyámnak meg több gondja volt, hogy megéljese, milyen is lehetett. Talán egyéb oka is volt hallgatni. De én szerettem volna tudni, hogy beszélt, evett, viselkedett, dolgozott. Talán nem is életem olyan jól, hogy anyámnak oka lett volna az emléket őrizgetni. De ezt sem mondta. Hanem énbennem, mikor hatvankétféle főtőjévé lettem az Engel-cégnek, nagyon föl-támadott a szomszág apám után. Vagy valaki után, aki olyan lehetett, mint apám. Milyen is lehetett az én apám? Keresgéltem rá a példát a műhelyben, az utcákon, boltokban, ahol megfordultam. Kihez hasonlított? Senkit sem találtam olyannak. Mert úgy képzeltem, hogy az én apám lehetett a legderebb, gangosabb, pörge bajszú, nótásabb a világon. És mindösszeségében a legjobb. Szóval, mindenben a legesleg.

Jó emberek éltek a műhelyben. Kiváló szedők, fűtősek, nótások, varázslatos ügyességek. De mindegyikük csak egy-egy valamilyen tündé nékem valakinek. En meg úgy képzeltem, az én apámban minden benne volt egyszerre. Ami száz másban jó meg szép.

Tizenkét éves voltam, és épp a Parnasszust, azaz a szerkesztők szobáját sörpörtem 902 májusában, amikor Móra, hóhérvér porcelán ruhában, egy szál sárga virággal gomblyukában, nyakára lógó fekete hajjal, parázló szemekkel belépett. Megéreztem, ilyen lehetett az én apám a maga korában. De ha nem apám, hát egy férfi, aki min-ta. Talán testvérbátyám. Mért ne lehetett volna nekem bátyám is, nemcsak lánytestvérem?

Jók voltak ők is hozzám, de hát előttem mind csak jaja, esendő nőszemély volt, mit tanulhattam tőlük egy csöppörödben levő fiúgyerek. Móra az első pillanattól megfogott mivoltával. O az! Ilyen akarok lenni. Örökké őt figyelem, hogy ilyen legyek.

(Folytatjuk.)